

Sygn. akt V CSK 603/17

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa K. J.

przeciwko „T.” Sp. z o.o. w K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 kwietnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 7 czerwca 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2717,- (dwa tysiące siedemset siedemnaście) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Pozwana „T.” sp. z o.o. złożyła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 czerwca 2017 r., zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 29 lipca 2016 r. - oddalający powództwo K. J. o zapłatę w całości - poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda 100 000 zł z ustawowymi odsetkami.

Sąd Najwyższy zważył:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca oparła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na pierwszej z wymienionych przesłanek (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), formułując następujące zagadnienie prawne: *Czy szczególny reżim odpowiedzialności ustanowionej w art. 55⁴ k.c. dotyczy również nabywcy zorganizowanej części przedsiębiorstwa?*

Zgodnie z ustaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego, twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 19 października 2012 r., III SK 10/12, z dnia 18 września 2012 r., II CSK 150/12, z dnia 19 czerwca 2013 r., V CSK 420/12, nie publ.).

Uzasadniając potrzebę rozstrzygnięcia przedstawionego zagadnienia prawnego skarżąca powołała przede wszystkim poglądy przedstawicieli doktryny prawa, nie wskazując przy tym, w jaki sposób ich ogólne sformułowania mogłyby znaleźć zastosowanie w stanie faktycznym niniejszej sprawy. Ponadto sama skarżąca zwraca uwagę na fakt, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego panuje

zgoda w kwestii zastosowania art. 55⁴ k.c. również do zorganizowanej części przedsiębiorstwa (zob. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2005 r., V CK 381/05, nie publ. oraz z dnia 9 lutego 2011 r., OSNC-ZD 2012, nr 1, poz. 2). Sąd Najwyższy wyjaśniał, że zorganizowana część przedsiębiorstwa, czyli jego część wyodrębniona organizacyjnie lub finansowo, zazwyczaj jako zakład lub oddział, która zarazem mogłaby stanowić samodzielne przedsiębiorstwo zgodnie z wykładnią funkcjonalną powinna mieścić się w pojęciu przedsiębiorstwa z art. 55⁴ k.c.

Zagadnienie przedstawione przez skarżącą zostało już zatem rozstrzygnięte w judykaturze, a Sąd Najwyższy nie dostrzega takiej zmiany okoliczności społecznych lub gospodarczych, by uzasadniała ona zmianę sformułowanego już stanowiska.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach postępowania kasacyjnego orzekł zaś na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 i § 1 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r., zmienionym rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r.